

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

COLLA=||TIONVM SACRA-||RVM LIBRI VIII.

Bredenbach, Tilmann

Coloniae, 1584

VD16 B 7375

12. De quodam, qui prohibente Episcopo ausus fuit S. Eucharistiam percipere, ac de diuina eius vltione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52445](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52445)

qua se Missæ illius præsentauit, omni doloris vexatione depulsa, sanitati restitutus sit. At ille nihil ad se hoc pertinere, sed ipsius fidei ac meritis beati martyris, ad quæ diuertit, ascribendum asserens, quæ salutis animæ illius competere, eum instruxit, & familiarem sibi effectum, correctiori vitæ, vt post multorum testimonio comperimus reddidit.

Ex vita S. Godefridi Episcopi Ambianensis, que habetur in Tomo Laurentij Suriij 8. Nomenclis, de quodam, qui prohibente Episcopo ausus fuit S. Eucharistiam percipere, ac de diuina eius ultione. Extat libr. 3. cap. 12. vite S. Godefridi.

CAP. XII.

ADuentante Quadragesimæ sacrosancto ieiunio plebs frequens aduenit in eadem beati Firmini Episcopi & martyris eodie, quo cineres ex patrum pia traditione, quæ hætenus obseruatur, fidelium capitibus imponuntur. Adfuit etiam beatus Godefridus, more suo nudis pedibus, & cilicio indutus: inter cætera sanctæ exhortationis verba omnibus interdixit esum carniæ, donec dominicæ resurrectionis solennitas adesset. Sed id multi surda aure accepere. Nam proximo die dominico carniæ abstinere noluerunt, dicentes Episcopum de suo corde fingere dura, proferre inaudita: se assueta nec velle, nec posse relinquere: par esse non solum vti cibis, sed etiam abuti, & suauibus ætatem ducere oblectamen-

mentis. Non id latuit Episcopum, sed tempus expectauit, quo posset opportunè mulctam irrogare. Ipso igitur Coenæ Dominicæ die populo ad memorati martyris basilicam ad impetrandam peccatorum veniam confluyente, eò venit sacerdotalibus vestimentis indutus: habet suo more concionem, inter alia commemorat Adami inobedientiam, quod dum ab esu pomi sibi temperare non vult, vniuersum genus humanum damnationi obnoxium reddiderit, & in multas coniecerit calamitates. Tum pergit exprobrare illis, quod nihil eius exemplo absterriti, noluerint obtemperare ipsi, imò Christo per ipsum prohibenti, ne carnes ederent. An ignoratis, inquit, in Evangelio dixisse Dominum de me meique similibus: Qui vos audit, me audit: & qui vos spernit, me spernit? Annunciaui ego vobis Christi voluntatem & iustitiam: vos me finxisse friuola dicere non formidastis. Ergo vestra hac rebellione incidistis in pœnas contemptorum, & cum Adamo rei estis inobedienciæ. Certè meritis hodiè luetis pœnas: hæc Episcopo dicente, certatim omnes se humi prosterunt, pugnis pectora verberant, palàm fatentur culpam suam. Cum multis lachrymis petunt à Deo veniam, eamque per Episcopum impetrare admodum submissè contendunt. Ille verò ait ad eos: Dignos pœnitentiæ fructus facite, & Christum propitium vobis reddere conemini. Interim tam impuræ trāsgressi-

Luc. 10.

fionis hæc mulcta esto, vt à sacrosancta Eucharistia vsque ad secundam Paschatis feriam abstineatis, vt quod improba admisit temeritas, pia quandoque possit confessio abolere. Abeunt igitur cum multo rubore, & mœrore, atque inter se quiritantur, quod pro momentanea delectatione tam solenni die communionem priuentur. Porrò Episcopus pastoralis seueritate vtens, presbyteris omnibus præcepit, ne quem ex ijs, qui carnes comedisent, ad Eucharistiam sumendam admitterent. Volebat enim ea ratione eam insolentiam reprimere, & coercere, ne similia quandoque attentarent. Sed ecce ipso Dominicæ resurrectionis sacro die fidelibus ad percipiendam Eucharistiam accedentibus quidam ex mundi huius sapientibus, vel potius insipientibus, cum se reum sciret eius, quam diximus, transgressionis, nec tamen abstinere vellet à sacra communione, muliebrem habitum induit, sexumque foemineum adedò mentitur, vt non aliud quàm foemina videretur. Vult hominum oculos fallere, sed omnia videntis, DEI oculos fallere non potest. Vt post alijs insultare queat, quod Episcopo obtemperantes, in tanta hominum frequentia se passi sint tanquam Ethnicos arceri à communione: accedit ad altare, non dijudicans corpus Domini, nec metuens Apostoli sententiam, eum qui indignè illud manducet, iudicium sibi manducare. Per id tempus in Ecclesia, in qua isthoc accidit,

1. Cor. 11.

cidit, quæque in beati Remigij honorem con-
structa est, vir reuerendissimus Fulco sacer-
dotio fungebatur. Is hominem non agnos-
cens, admittit eum ad altare, porrigit ei Eu-
charistiam: sed ille diuina eum persequente
vindieta, corruit: acerrimis viscerum dolori-
bus cruciatur, spumasque cruentas ab ore eij-
ciens, quod indignus sumpserat, cum multo
sanguine, cunctis cernentibus, euomit. Ac-
currunt omnes, dolent vicem eius, (necdum
enim aliud, quàm foeminam credebant) Fulco
sacerdos propè exanimis aduolat, sciscitatur
vnde venerit, quæ sit, qua causa tam horren-
dam patiatur calamitatem. Non enim frustra
id esse. Ille tandè collectis nonnihil viribus,
foemineo abiecto habitu declarat quis sit. Nec
enim dolor sinebat eum diutius dissimulare.
Tum verò ait ad eum venerabilis presbyter
Fulco: Qua tu mente aut fronte ausus es tam
inauditum designare facinus, vt sexu emen-
tito, contra egregij Præsules Godefridi præ-
ceptum, tremendis te ingerere sacramentis
non dubitares? Non tu æternos gehennæ cru-
ciatus, & flammæ inextinguibiles formidare
debuisti? His atque alijs à sacerdote dictis ille
miser summo pudore affectus: Heu me infœ-
licem, ait, qui diu instar equi & muli per illi-
cita diffuens, quidquid animo collibutum
esset, impudenter admisi. Vnde tandem id cõ-
sequutum est, quod Salomon ait: Impius cùm
in profundum venerit peccatorum, contem- *Proverb. 18.*
nit.

Esais 28.

nit. Itaque erecta ceruice spreta antistitis salu-
tari prohibitione huc accessi. Sed tandem ve-
xatione date intellectum auditui, re ipsa iam
comperi facienda esse, quæ iubet Episcopus.
Christus enim per eum locutus est. Hæc vt au-
diuit populus circumstans, valde horruit in-
fandum scelus, laudauit Christi indicia abdi-
ta in lucem proferentis, Godefridum Episco-
pum mirè extulit, exactius deinde iussa eius
se facturum affirmauit. Hæc quidem dicta sint
in terrorem eorum, qui spiritualium patrum
iussa contemnere non verentur.

*Ex vita S. Gudualis Archiepiscopi & Con-
fessoris ante annos 500. conscripta, qua ha-
betur apud Laurētiū Suriū Tom. 3. 6. Iulij,
quomodo S. Gudualus assidue sacrificium
Missæ obtulerit, et sacrificati, angeli apparu-
erint.* CAP. XIII.

Solebat sanctus Gudualus Missas assidue
celebrare: Quanta autem puritate se tan-
to ministerio præpararet, diuinitus reue-
latum est. Ieiunijs, vigilijs, precibus præmis-
sis, cum sacro altari virginitatis bysso & cha-
ritatis purpura adstaret indutus, atque ad cœ-
lestia suspensus, cœli aperti sunt, & visio mi-
rabilis ei exhibita est. Descendunt ad eum san-
cti angeli, adstant consolationis gratia sacri-
ficanti, tremendis intersunt mysterijs, vna cū
illo laudes depromunt Deo, cum ingenti re-
uerentia. Ille seu splendida lucis columna stat
sancta sanctorum tractans, agnum Dei immo-
lans